

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Afdelingen for gymnasiale
uddannelser

Frederiksholms Kanal 26
1220 København K.
Tlf. 3392 5600
Fax 3392 5666
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20-45-30-44

20. marts 2006

Svar på spørgsmål 107 (Alm. del):

I brev af 9. februar 2006 har udvalget stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 107:

"Set i lyset af at flere regeringsmedlemmer ved forskellige lejligheder har givet udtryk for, at det danske eksamenssystem er for dyrt og ineffektivt, vil ministeren så give en redegørelse for, hvorledes økonomien er i forbindelse med eksaminationen på de videregående uddannelsesinstitutioner i Danmark inden for ministerens område, herunder

- hvor mange penge bruges på hver institution,
- hvilke eksaminer er dyre og hvilke billige,
- hvilke budgetposter kan udgifterne fordeles over, og
- hvor stor en del i procent af udgifterne udgør brugen af eksterne censorer?"

Svar:

Ministeriets seneste kortlægning af udgifterne til prøve- og eksamenssystemet blev gennemført i år 2000. Fremskrives de skønnede udgifter til prøve- og eksamensafholdelse i denne kortlægning til 2005 prisniveau, fremkommer følgende skøn for de videregående uddannelser i Undervisningsministeriets regi:

Uddannelse	Udgifter til eksamen (mio. kr.)	Udgift til eksamen i procent af undervisningsudgift
Ergoterapeut og fysioterapeutskoler	8	5
Sociale højskoler	6	8
Lærerseminarier	52	9
Ingeniørhøjskoler	35	13
Pædagogseminarier	19	4

Ministeriet har ingen oversigter over udgifterne til prøve- og eksamensafholdelse fordelt på de enkelte institutioner. Jeg kan derfor ikke besvare denne del af spørgsmålet.

Det er ikke muligt at give et generelt svar på spørgsmålet om, hvilke eksamensformer der er dyre, og hvilke der er billige. Det afhænger blandt andet af antallet af eksaminander, der aflægger en given prøve, om for eksempel mundtlige prøver er dyrere end skriftlige prøver. Normalt vil det billigste være at afholde en prøve som en skriftlig prøve, hvis der er tale om, at mange eksaminander skal aflægge prøven. I bilag 2 til regeringsoplægget ”Modernisering af prøver, eksamener og karakterer”, januar 2004, er ovenstående illustreret ved en række eksempler.

Til spørgsmålet om, hvilke budgetposter eksamensudgifterne kan fordeles over, kan jeg oplyse, at der ikke ved fastsættelsen af undervisningstaxametrene er forudsat, at en bestemt andel af taxametrene anvendes til eksamensafholdelse. Institutionerne tilrettelægger således selv undervisning, prøver og eksamen inden for rammerne af lovgivningen.

Om udgifterne til brug af eksterne censorer kan jeg oplyse, at der er en bekendtgørelsesfastsat nedre grænse for brugen af eksterne censorer på de videregående uddannelser. Denne generelle grænse, der kan afviges fra i bestemmelserne for de enkelte uddannelser, blev med udstedelsen af eksamensbekendtgørelsen af 19. maj 2005 hævet fra en tredjedel til en halv. Det betyder, at mindst halvdelen af en uddannelse opgjort i ECTS-point for den enkelte studerende skal dokumenteres ved eksterne prøver. Ministeriet har ingen opgørelser, der viser, hvor stor en del den faktiske brug af eksterne censorer udgør.

Denne besvarelse fremsendes i 5 eksemplarer.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder